

Dos mesos i un dia al Nepal (XL)

text TONYO FIBLA

27-11-2008 Dijous. Tatopani (1190) – Shikha (1935)

Jatta i Shushil es queden a Tatopani a descansar un dia i despús-demà pujaran en un sol dia a Ghorepani. Si no ho poden aconseguir, ja ens veurem a Pokhara. Ens hem fet la foto amb el Nilgiri, pic que domina la vall, ens hem acomiadat i comencem a caminar.

Quan deixem el Kaligandaki, el Nilgiri està al mig just de la vall. Preciós!

Avui tenim un passeig fins a Shikha però amb milers i milers d'escalons que puguen implacables. La pujada és preciosa però la llarga i infinita escalinata no ens la lleva ningú.

A cada revolt surt un xiquet que fa safrà per a vendre'ns mandarines, *suntala*, i nosaltres li preguntem per l'escola.

– Haig de guanyar diners – ens responen.

La vegetació és luxuriosa i es nota que ací plou perquè les cases tenen teulada de llosa a dues aigües. De moment encara no trobem rododendres, els podrem veure més cap amunt.

Tal com anem pujant van traspuntant el Daulagiri i Tukucho pel sud i per l'oest el Nilgiri i Annapurna Sud al nord-oest.

L'Annapurna I, el més alt, quasi no l'hem pogut veure per culpa del núvols. Només en algun moment hem pogut albirar el pic.

Hem anat pujant i fen paradetes, no tenim cap presa: en una hem menjat mandarines, en l'altra un fruit desconegut per a nosaltres que ja n'havia provat a ca Bijay, però en aquest cas està molt més madur i dolç, en un altre lloc Rajan ha comprat galetes i hem fet un té.

Quan hem aplegat a Shikha hem demanat dues cerveses i dues llimonades per a fer-nos una clara per als cinc. Els nostres guies no l'havien provada mai i els ha agradat molt.

Passegem un poc i baixem fins l'escola. L'escola d'aquest poble és un projecte suís. És prou gran, té internat i internet. Les aules són ben senzilles: uns bancs i un tros de paret pintat de negre que fa de pissarra.

Aquest poble té ganes de modernitzar-se. És el primer poble que veiem on hi ha papereres pels carrers i cartells animant a fer-ne ús.

28-11-2008 Divendres. Shikha (1935) – Ghorepani (2860)

Després d'una lleu baixada a la sortida del poble seguim amb l'escalinata inacabable.

A cada replanell, fem una parada. Com l'etapa és curta, molt curta, els guies no fan altra cosa mes que perdre el temps.

Després d'una parada per a prendre el té, un té que contenia clau, molt de clau, massa per al meu gust, he decidit anar a la meua, fer camí i oblidar-me de tantes parades. Em trenquen el ritme. Cada vegada et geles i has de tornar a començar.

He anat pujant tranquil·lament però sense parar, si no era per fer una foto, fins aplegar al poble.

De pujada hem entrat al bosc de rododendres, arbre símbol de Nepal, que fins ací ben poquets n'haviem pogut veure. A l'altra vall quasi bé no n'hi ha.

Mentre pujava no podia deixar de mirar darrera per veure el Daulagiri i contemplar com anava creixent tal i com jo pujava. Preciós i imponent!

Quan miro aquesta "muntanya blanca" no puc deixar de pensar en la tragèdia que van viure els xicots de l'expedició del Maestrat per fer el cim.

Com hem tornat a pujar, estem ben bé a 2900 metres, torna a fer fred i després de la dutxa calenta i relaxar-nos quedem gelats. Ghorepani, aigua de cavall, és un poble turístic ja que, uns 350 metres més amunt, al turó Pun, hi ha una vista preciosa de tota la serralada dels Annapurnes i Daulagiri, per tant, pugem molts de turistes a veure la sortida del sol. Abans que comence a clarejar una processó de turistes, llanternes en mà anem guanyant uns metres per a veure la sortida del sol. Com no pot faltar hi ha una paradeta de té per a calfar el cos.

Número 751 - 24 setembre 2010 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XVI

la veu

de Benicarló

**Merda a la Mar Xica:
Demanen una dimissió...
amb la boca menuda**

DENUNCIEN ADJUDICACIONS A DIT I SENSE CONTRACTE

Merda a la Mar Xica. Una dimissió... amb la boca menuda

Tot i qüestionar el màxim responsable de Medi ambient al municipi i a l'alcalde Marcelino Domingo, els partits de l'oposició, de l'ajuntament, encara dubten si demanar la dimissió del regidor Cuenca pels esdeveniments viscuts al llarg de les últimes setmanes, arran de l'abocament d'aigües fecals i la posterior contaminació de la Platja de la Mar Xica. Només Esquerra s'ha mostrat contundent.

En l'actualitat, la platja roman amb una bandera roja que, en teoria, prohibeix el bany i amb una zona barrada on s'adverteix que les aigües tenen "contaminació microbiològica". I amb el nivell de coliformes pujant com l'escuma contaminada que arriba fins a la riba. O a un ritme invers del que

desapareixen els banyistes. En concret, 1.010 ufc/100ml. de *Escherichia coli* vivien a les aigües de la Mar Xica segons l'última analítica penjada en el panell d'anuncis, corresponent a la setmana del 6 al 12 de setembre. Merda pura. I tot i així els partits de l'oposició, de l'ajuntament, encara dubten si demanar la seua dimissió.

ESQUERRA-BENICARLÓ CREU QUE ANTONIO CUENCA NO TÉ CAP CREDIBILITAT I DEMANA LA SEUA DIMISSIÓ

El secretari d'Esquerra a Benicarló, Josep Barberà, ha demanat la dimissió d'Antonio Cuenca, regidor d'Urbanisme –i suposadament de Medi Ambient– per "la seua poca credibilitat i pel desistiment en les seues funcions

En concret, 1.010 ufc/100ml. de *Escherichia coli* vivien a les aigües de la Mar Xica segons l'última analítica penjada en el panell d'anuncis, corresponent a la setmana del 6 al 12 de setembre. Merda pura.

Bon començament del Benicarló AC a Talavera

text i foto VICENT FERRER

2 OID TALAVERA: Jesús, De la Cuerda, Marcelinho, Joan, Riquer; cinc inicial; Justo Cáceres, Chispa, Kel, Juan Puertas i Nando.

4 BENICARLÓ AC: Diogo, Vadillo, Xapa, Retamar, Gonzalo; cinc inicial; Chicho, Chaguinha, Javi Alonso, Lolo i Joselito.

ÀRBITRES: Gutiérrez Lumberras i Lope Díaz, del col·legi madrileny. Mostraren tarja groga al local Riquer.

GOLS: 1-0 min. 22, Chicho, pròpia porta. 1-1 min. 23, Lolo. 1-2 min.34, Gonzalo. 1-3 min. 38, Xapa. 1-4 min. 38, Vadillo. 2-4 min. 39, De la Cuerda.

INCIDÈNCIES: Quasi ple al Pabellón Primero de Mayo, 1800 espectadors.

El Benicarló Aeroport Castelló va iniciar amb bon peu la seua setena participació en la Divisió d'Honor, al guanyar en la pista de l'històric Talavera per quatre gols a dos, després d'haver arribat al descens amb l'empat inicial.

La clau de la victòria la pressió de l'equip benicarlando. El primer temps va ser de major domini de l'equip benicarlando que va imposar la seua velocitat i ganes de victòria davant un equip amb molt d'ofici, que va saber tancar-se bé. Encara així els de Juanlu Alonso van tenir les seues oportunitats per obrir el marcador, però els va faltar encert en la rematada final i per les intervencions del seu porter Jesús. El Talavera, per la seua banda, va crear molt poc perill, ja que la reraguarda benicarlanda va funcionar, doncs l'equip va baixar amb rapidesa a defensar cosa que va fer que Gus tingués poc treball en aquest període, doncs les rematades van ser des de lluny. La pressió dels jugadors caduferos i les anticipacions els va

permetre recuperar molts balons. Però la segona meitat va començar un una jugada desafortunada, al marcar Chicho en pròpia porta, però això ho va compensar amb rapidesa Lolo a l'empatar el partit en la següent jugada d'atac. Amb la igualtat en el marcador els dos equips van seguir lluitant per la victòria, però va ser Gonzalo qui va trencar l'empat faltant sis minuts. Després d'això l'entrenador local va decidir jugar-se-la amb porter-jugador, però la jugada li va eixir malament, doncs en dues recuperacions Xapa i Chaguinha van sentenciar el partit, ja que l'últim gol marcat per De La cuerda l'única cosa que va aconseguir va ser que els jugadors benicarlandos tancaren millor la defensa.

El primer temps va ser de major domini de l'equip benicarlando que va imposar la seua velocitat i ganes de victòria davant un equip amb molt d'ofici, que va saber tancar-se bé.

El Benicarló s'imposa a l'Alcalá amb polèmic arbitratge

text i foto VICENT FERRER

2 ALCALÀ: Néstor, Briceño, Moreno, Fabián, Marín, Emeterio, Guillamón (Clausell, min. 55), Juan Manuel, Philippe, Vinuesa (Oden, min. 69) i Abidemi (Tom, min. 83).

3 BENICARLÓ: Jordi, Víctor González, Jordi Adell, Víctor Esbrí, Vizcarro (Marcos, min. 51), Vázquez (Avichuela, min. 72), Anta, Pitu, Javi López, Ismail (Guillermo, min. 84) Barba (Raúl Martínez, min. 57).

GOLS: 01- min. 7, Ismail. 1-1 min. 25, Guillamón. 1-2 min. 42, Abidemi. 2-2 min. 76, Ismail. 2-3 min. 82, Pitu, de penal.

ÀRBITRE: Cuadros Ortiz, de Castelló. Tarja groga als locals Briceño i Oden; als visitants Jordi Adell, Víctor Esbrí, Vizcarro, Anta, Ismail i Barba; roja per acumulació al local Juan Manuel (min. 67); roja directa al local Emeterio (min. 81).

Bon partit el jugat la passada setmana al San Fernando davant uns 200 espectadors, que va finalitzar amb victòria visitant. Un partit on el col·legiat es va erigir com protagonista del mateix, perjudicant a ambdós equips. Va eixir bé el Benicarló, controlant el joc local i al primer contraatac Ismail va obrir el marcador. Gol que

esperonà als blaugranes que van passar a dominar amb major insistència, empatant Guillamón de tir creuat després de recuperar un baló, ficar-se en l'àrea, i batre a Jordi de tir creuat. Ismail, tres minuts més tard, rematava al travessar i contestava Abidemi amb una dura rematada, lluint-se Jordi traient el baló a corner. Es va trencar l'empat després d'un polèmic penal, el baló va tocar el braç de Barba quan aquest estava quasi d'esquena, que va transformar Abidemi. Amb aquest injust resultat s'arribava al descans. En la represa el Benicarló va reorganitzar les seues línies i va passar a dominar el partit, mentre que l'Alcalá va passar a defensar-se amb ordre i contracolpejant amb perill. Va haver dues jugades molt protestades en l'àrea local; la primera en abatre a Ismail als 48 minuts, que el col·legiat va assenyalar a l'inrevés, i la segona unes clares mans de Briceño que tampoc va veure el col·legiat. Però per a no ser menys, l'empat del conjunt cadufero va arribar amb un clar fora de joc de Ismail. El partit es va animar, per la importància dels tres punts en el primer partit de Lliga, i en un baló a l'àrea l'àrbitre va assenyalar penal i expulsà Emeterio per agressió a un contrari, cosa que va aprofitar Pitu para trencar l'empat al transformar-lo de dur tir. L'Alcalá, malgrat jugar amb dos jugadors menys es va llançar a l'atac, ja que el Benicarló no va saber refredar el partit controlant el baló, i a punt va estar Moreno d'empatar a l'últim minut, però el seu cop de cap va eixir fregant el pal.

"El Bloc per Benicarló ha demanat a l'equip de govern "responsabilitats" per la crisi de la Mar Xica."

ve de la p gina anterior

ahora de garantir la qualitat de vida dels seus ciutadans i el compliment estricte de la legalitat". Els fets succeïts la passada setmana i que s'arrosseguen al llarg de tot l'estiu així ho aconsellen, ja que "aquest senyor ha perdut tota credibilitat". Per al portaveu dels republicans, Josep Barberà, "ens estem referint a la temerària ocultació d'informes que recomanaven no banyar-se a la Mar Xica per contaminació de les seues aigües i la desinformació cap als centenars de banyistes que estes setmanes d'agost i setembre han prés allà el bany pensant que tot estava correcte quan es refrescaven enmig de fecals". El dirigent republicà ha afegit que "aquest senyor hauria de saber, que el que ha permés, a més de ser d'una greu irresponsabilitat, és manifestament il·legal i podria suposar-li problemes en el cas que alguna administració d'ofici o per les denúncies d'algun particular decidiren actuar en contra del Consistori".

També ha quedat demostrat, segons Barberà "el seu poc control del que ocorre en matèria urbanística al nostre municipi a tenor del desgavell en matèria de residus. Ara liderem una nova planta i tractament de residus i ara en renunciem. Oferim uns terrenys per posar una planta de transferència i ens prenen pel *pito del sereno* i es posa a un altre lloc i a sobre sense els permisos municipals". Per a Esquerra Republicana de Benicarló "si es que no vol exercir les funcions que li pertocquen i creu que tota la política ha de ser la de dissenyar fonts i crear incertesa i perill entre els ciutadans, el que ha de fer és marxar i si no ho vol fer, doncs ja li demanem nosaltres que marxe". Segons ha manifestat Barberà, Cuenca ja va obtenir el passat any el títol honorífic de Caganer

de l'any 2009 i va pel bon camí de repetir en la gesta, "per a desgràcia de molts benicarlondos".

EL BLOC RECLAMA "RESPONSABILITATS"

El Bloc per Benicarló ha demanat a l'equip de govern "responsabilitats" per la crisi de la Mar Xica. Els esdeveniments viscuts en la ciutat durant les últimes setmanes pel que fa als abocaments d'aigües fecals han dut a José Luís Guzmán, portaveu dels nacionalistes, a "demandar una reflexió" a l'equip de govern. "No serem nosaltres qui demanem la dimissió, el poble el va posar allí i ells són els que l'han de demandar. Però si després de la reflexió creu que ha de dimitir, ens semblarà bé", va assegurar Guzmán. El nacionalista ha puntualitzat que "ningú pot culpar l'equip de govern del trencament de l'emissari submarí, perquè no depèn d'ells. El que no entenem és la manera d'actuar tan nefasta que han tingut des del primer moment". Així, Guzmán assegurava que l'edil de Medi ambient, Antonio Cuenca, ha

proferit des que es va conèixer la presència elevada de coliformes en les aigües de la platja una sèrie de frases "que són per a emmarcar-les: no es pot dir que si no s'engoleix aigua no passa res, o que si només et banyes els peus no hi ha problema per a la salut". En aquest sentit, el portaveu nacionalista va recordar que "estem parlant d'una platja pública i de la salut de les persones que la visiten, és una problemàtica molt, molt greu".

En aquest sentit, va criticar les mesures que s'estan utilitzant per a advertir als usuaris de la platja. "No es pot posar una bandera roja a la meitat de la platja, bàsicament perquè no es veu des de tots els punts". De fet, en el tram més problemàtic no s'albira el masteler amb la bandera onejant "i menys en un dia de calma, quan el vent no bufa", va assegurar. "I ara, quan ja no queda ningú, tanquem la platja i prohibim el bany, quan ho havíem d'haver fet molt abans", va lamentar. L'edil nacionalista va continuar amb el repàs denunciant que "s'ha incomplert tot el Reial decret, que

Enric Escuder: "la gestió que s'ha fet és imponentable i tota la responsabilitat és de l'alcalde"

ve de la p gina anterior indica el que ha de fer un ajuntament en aquest cas, ens ho hem saltat tot".

EL PSOE

Enric Escuder, portaveu del PSPV-PSOE, assegura que "la gestió que s'ha fet és imponentable i tota la responsabilitat és de l'alcalde". A més, sosté, que les obres "s'han de fer ràpidament donat que no es pot jugar amb la salut dels ciutadans".

ADJUDICADA L'EDAR DE BENICARLÓ

L'Entitat Pública de Sanejament d'Aigües Residuals (EPSAR) ha resolt adjudicar definitivament les obres de construcció de la EDAR de Benicarló a la UTE DRACE-SAV-

DAM. Les obres s'han adjudicat per un import de 22.118.374,81 euros, IVA inclòs, i tenen un termini d'execució de 18 mesos. De moment, per a l'any 2010 ja hi ha prevists 4.021.656,82 euros per a les obres, però serà l'any 2011 quan s'executarà gran part de l'obra, ja que el pressupost consignat per a aqueix exercici és de 14.075.789,87 euros. Finalment, per a 2012 es preveuen 2.010.828,41 euros. Tenint en compte els tràmits administratius, les obres podrien començar en unes setmanes. La notícia ve a alleujar en part els esdeveniments d'aquestes últimes setmanes en relació als abocaments d'aigües fecals de l'emissari submarí a la platja de la Mar Xica. En concret, la zona tancada al bany (uns cent metres del quilòmetre llarg que la forma) es troba entre la desembocadura de l'emissari submarí i el port

esportiu-pesquer del municipi.

Malgrat la decisió, Marcelino Domingo, **alcalde de Benicarló**, ha assegurat que "els **problemes només estan** en aqueix tram, els resultats de l'última analítica confirmen que els índexs només són elevats a **vint metres per cada costat de la fissura de l'emissari, la resta és apte per al bany**".

Tot i això, l'analítica oficial penjada, en l'únic panell informatiu existent a la platja, indica que hi ha 1.010 ufc/100ml. d'Escherichia coli, el bacteri fecal més perillós dels analitzats. Les dades corresponen a la setmana del 6 al 12 de setembre. L'índex triplica el resultat de l'anterior analítica que va ser feta pública en el mateix panell. I no passa res.

Marcelino Domingo, **alcalde de Benicarló**, ha assegurat que "els **problemes només estan** en aqueix tram, els resultats de l'última analítica confirmen que els índexs només són elevats a **vint metres per cada costat de la fissura de l'emissari, la resta és apte per al bany**".

COMENCEM MODESTAMENT BÉ

text **RODOLFO SERRANO**

PACO DELCASTILLO

El Benicarló ha començat la temporada amb una magnífica i merescudíssima victòria a Alcalà. En un camp on serà difícil treure algun punt a la resta de mortals –és menut i difícilment es pot treure una jugada- nosaltres vam exhibir els nostres poders i vam deixar constància que no anirem pel món a passejar-nos. El resultat no va ser res de l'altre dijous, vam guanyar 2 a 3, però té molt de mèrit.

L'any passat també vam començar amb una victòria i jo, insolent i prepotent, vaig titular la pàgina amb un "Ja som líders" que em vaig haver de menjar cru i que va ser motiu de mofa d'una part poc considerable però sorollosa de la companyia del treball. Així que he optat per la prudència i la humilitat, virtuts que em permetran –estic segur- recollir els fruits esperats. Com a mínim, no se me'n fotran, no?

El partit si no entretingut sí que va resultar emocionant. Ells, quan anàvem davant en el marcador, ens van empatar de penal injust (perdó per la redundància perquè ja se sap que l'expressió penal contra el Benicarló comporta necessàriament l'adjectiu injust inherentment). I nosaltres vam aconseguir el gol de la victòria (Pitu, minut vuitanta aproximadament) també d'un penal però en aquest cas, és obvi, absolutament diàfan. Els darrers sis-cents segons van ser de patiment continu, tic-tac, tic-tac i el rellotge que no es movia. Vam saber aguantar amb seriositat i aconseguir els tres primers punts de la temporada.

Podem començar a treure alguna conclusió? Sí. Primera. Tenim un bon equip i si les lesions

i l'estament arbitral ens respecten quedarem dels de davant. Segona. Si el camp de l'Alcalà es pren com a model de la gent que acudirà a veure'ns al llarg de la temporada –unes setanta o vuitanta persones- jugarem sempre a casa. Tercera. Juguem massa bé, no peguem una mala puntada de peu, sortim sempre amb l'esfèrica controlada, ens sobra qualitat per a la categoria i això no sempre és bo quan ens haurem d'enfrontar en general a gent que només pensa a córrer i que té com a màxima que cada vegada que se li entra a algú s'ha d'obtenir una recompensa: la pilota o una cama. Diumenge vinent, segurament, trauré encara més conclusions.

No sé com, si per la ràdio o perquè algú m'ho ha dit, me n'he assabentat d'alguns resultats de la competència immediata. El Vinaròs va començar marcant distàncies i es va desfer amb certa (suposo)facilitat del Cabanes amb un contundent 4 a 1. El Càlig va aconseguir un meritori (també suposo) empat a

tres al camp del Traiguera de Xoco; devia fer goig vore tot allò.

Diumenge vinent comença el campionat a casa. Ens visita una cosa que es diu el Benicense; no és la primera vegada que vénen per ací aquesta gent. Sóc optimista per naturalesa i penso que guanyarem. És més, penso que golejarem i ens prendran temor tots i quan anirem fora sortiran a la defensiva i nosaltres els guanyarem sempre i així, entrarem en una espiral de victòries sense aturador i serem l'enveja de la comarca i tots els equips ens faran el passadís i es rendiran a l'evidència del nostre futbol i... plof, m'acaba de caure la lletera plena de llet.

Una nota final. És una vergonya que hi haja personatges pel món que tinguen tanta barra de fer una crònica d'un partit de futbol al qual no han assistit. Intentaré no fer-ho més. Perquè si comencem a guanyar, ai si comencem a guanyar, aniré per aqueixos poblets de Déu a xalar-me'n totes les setmanes. Perdó.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista

text EL LECTOR

Aquesta setmana ho podria tindre fàcil. Podria parlar de com és de magnífic que aquesta publicació haja arribat a un número tan rodó com el set-cents cinquanta. Podria recordar que ja fa uns quants anys, la nostra casta pobla fa fer els mateixos anys i es va publicar un llibre commemoratiu de tan important fita. En canvi, aquesta revista ha fet tres quarts de mil·lenni de números i no ha passat res. I quan dic que no ha passat res no ho dic perquè ningú no se n'haja fet ressò de l'efemèride –vostès no ho han posat ni a la portada-, sinó perquè sembla que hagen fet a posta una anti-revista. Què vol dir això? Doncs el que vull dir és que sembla que haja hagut un boicot dels col·laboradors de pes i substància, i que s'han posat d'acord en passar olímpicament de la fita i deixar amb el cul a l'aire aquesta publicació. No pot ser, senyora Garcia, que hi haja tantes pàgines plenes de notícies vistes, llegides i escoltades a altres mitjans de comunicació, però amb il·lustracions de menor qualitat. Ara de veritat, senyora meua, ja s'haurien de plantejar tancar la paradeta i anar-se'n cap a casa, perquè el que no pot ser és que sempre escriguen els mateixos, de les mateixes bajanades i sense cap lliga ni substància. Mire, senyora Garcia, si vull llegir notícies, no em compro aquesta publicació perquè n'hi ha d'altres que ja venen farcides de notícies i de fotos, i em puc assabentar si a un xiquet que

acaba de nàixer li posen al coll –pobret- una horrorosa bufanda amb els colors de la blavera per a significar la seua pertinença a una colla de gent que crema els diners que arreplega. On són els col·laboradors? Què passa amb la gent d'aquest poble que te coses a dir? Si no canvia la cosa, repeteixo que la millor solució es anar-se'n cap a casa i deixar un buit al quiosc que alguns enyorarem, però que sembla que

El "Benicarló", nuevo buque frutero, fué botado al mar en Sestao

BILBAO, 1.—En los astilleros de Sestao se ha procedido a la botadura del nuevo buque «Benicarló», construido para la Compañía Naviera de Exportación Agrícola, de Madrid. Es el buque número 3 de la serie encargada por dicha compañía.

Los dos anteriores que fueron ya botados, se encuentran en los muelles para el montaje de la maquinaria y algunos pequeños detalles.

Las características del nuevo buque son: eslora 77'30; manga máxima, 13'08; puntal en construcción, 7'64; peso muerto, 2.250; potencia de la maquinaria, 1.800 caballos y velocidad con plena carga, 11 nudos y medio.—(Cifra).

a qui li ha d'importar tan se'n fot. Per això, avui no vull parlar de res del que no he llegit perquè no em dona la gana comentar notícies que ja fa dues o tres setmanes que van pel món. Per què la gent és tan mandrosa? Per què hi ha qui puntualment fa la seua feina i d'altres que passen olímpicament d'aquest mitjà? Segurament tots estem molt ocupats i tenim moltes coses que fer, i això fa que no

puguem dedicar una hora cada quinze dies a omplir un full per tal que aquesta publicació siga alguna cosa més que una portada impactant i un seguit de notícies sense opinió. De veritat, senyora Garcia, que m'he quedat molt despagat del que he vist aquesta setmana i per això estic tan descontent. No vull fer llistes de gent que donarien un toc de qualitat a aquesta publicació perquè em sembla del tot innecessari: ells ja saben qui son. Però com aquesta pàgina no la llegeix ningú, no es donaran per al·ludits i seguiran amb el seu passotisme cap a aquest mitjà de... comunicació? que setmana rere setmana ha de fer l'esforç de sortir al carrer amb el treball d'unes poques persones. Amb la supressió de dues pàgines a colors ja s'ha donat el primer pas. El segon és baixar la quantitat de col·laboradors. El tercer la qualitat dels continguts. El darrer és la conseqüència de tot plegat i que no tornaré a repetir.

No cal dir que aquesta setmana ha aguantat el tipo la darrera pàgina, magnífica com totes les setmanes. En canvi, he pogut constatar que no saben escriure ni els cognoms dels regidors. Han convertit un "Pérez Olló" en un "Pérez Hoyo". O siga, que un cognom s'ha transformat en un forat. Fantàstic.

Només vull dir per a acabar, que la portada i el còmic els he trobat insuperables. Coses d'aquest estil són les que esperem trobar els lectors d'aquest setmanari. A vore si algú se n'adona.

DENUNCIEN ADJUDICACIONES A DIT I SENSE CONTRACTE

text i foto NATÀLIA SANZ

El grup municipal socialista de Benicarló ha qualificat de "preocupant" la situació en la qual es troben les arques municipals.

L'edil socialista José Sánchez ha tret a la llum suposats casos de "amiguisme o desídia de l'equip de govern", que està pagant factures, segons va assegurar, que es presenten amb objeccions d'Intervenció. La situació dibuixada per Sánchez presenta un panorama en la qual "del pressupost ordinari, amb els ingressos que hi ha, no es poden cobrir mai tots les despeses que té aquest consistori". Entre ells, els 90.000 euros que els socialistes han denunciat que l'equip de govern s'ha gastat per pagar "projectes que no es corresponen amb cap inversió aprovada per aquest ajuntament. En moments d'asfíxia econòmica com l'actual, no podem perdre'ns en aquestes coses" considera Sánchez. Així, el socialista va explicar que l'edil d'Urbanisme, Antonio Cuenca "està adjudicant projectes a dit, la qual cosa és una irregularitat". De fet, va assegurar, es presenten les factures per a la seua aprovació "sense la signatura de cap responsable polític, pel que Intervenció posa objeccions que l'alcalde alça". Els projectes que el socialista va denunciar que s'han realitzat per aquest procediment són el trinquet de pilota valenciana (35.000 euros), una galeria de tir (10.200 euros), adaptació N340 (17.000 euros) i el projecte del Museu Agrícola (30.000 euros). En total, 90.000 euros als quals cal

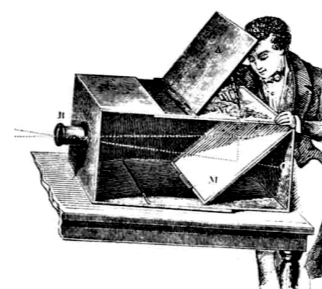
sumar els 16.000 de la cura de les zones enjardinades de Benicarló, els 25.000 per la neteja dels edificis municipals i 4.166 per la neteja de les platges, tots ells realitzats "sense contracte amb les empreses que els executen i, per tant, sense suport legal", va assegurar Sánchez.

Però el socialista encara afegia a la llista del que considera "despeses innecessàries els 40.000 euros anuals de les arques municipals que l'equip es gasta en fer-se autobombo". Així, va denunciar els 26.000 euros invertits "en una publicació mensual, el Crònica, que és un pamflet polític capritx del senyor alcalde i que només signa ell la factura". D'altra banda, estan els 14.000 euros que s'abonen al Canal 56 en concepte que "isquen les rodes de premsa de l'equip de govern, però no els plens que és on parla l'oposició", va lamentar. Més de 625.000 euros anuals que ixen de les arques municipals "sense cap raó i en temps de crisi. Una vergonya", assegurava Sánchez. Així les coses, l'edil socialista ha vaticinat que l'equip de govern "no ho va a tenir fàcil per a retallar en el pròxim pressupost municipal". En qualsevol cas, ha instat a l'equip de govern, donada l'actual situació "a aprovar els pressupostos al novembre perquè pogueren entrar en vigor a la fi de gener" i ha desdit a l'edil d'Hisenda, Pedro García, qui assegurava que els ingressos en les arques municipals han minvat per culpa de la crisi. "Sí que és cert que ha baixat el ICIO perquè no es construeix, però l'IBI ha augmentat per tot el que s'ha construït", va assegurar.

CONVOCATS TRES CONCURSOS DE FOTOGRAFIA

text i foto NATÀLIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló ha convocat tres concursos de fotografia destinats a destacar diversos aspectes del municipi.

Per segon any, la Regidoria de Benestar Social ha convocat el Concurs Jove de Fotografia Digital i el Concurs amb telèfon mòbil, dues iniciatives que intenten implicar als joves en l'activitat de la ciutat i que s'emmarquen en el Calendari Social dedicat a la joventut. El II Concurs amb telèfon mòbil "Captura Benicarló" pretén ser un reflex de com els joves es veuen a ells mateixos. El motiu del concurs és fotografiar elements, espais i/o motius identificadors i relacionats amb els joves vists des de la seua pròpia perspectiva. La fotografia premiada serà la utilitzada en els suports de carteleria i comunicació dels futurs programes per a joves promoguts per l'Àrea de Benestar Social. Quant al II Concurs Jove de Fotografia Digital, el motiu és fotografiar elements relacionats amb els dotze temes que s'inclouen en el Calendari Social: Família, Prevenció, Dona i

Igualtat, Dependència, Discapacitat, Solidaritat, Persones majors, Vacances, Joves, Voluntariat, Infància i Immigració. Les fotografies premiades, una per cadascun dels 12 temes, seran les utilitzades en el Calendari Social 2011. Els dos concursos, de participació completament gratuïta, s'emmarquen en les activitats del Calendari Social que la Regidoria de Benestar Social dedicarà a la joventut aquesta tardor i que enguany tindrà novetats importants. L'experiència dels concurs va donar un excel·lent resultat en la primera edició que va tenir lloc el passat tardor i els guanyadors han vist publicades les seues imatges en el Calendari Social d'enguany.

D'altra banda, la Regidoria de Cultura ha convocat el XII Concurs de Fotografia Ciutat de Benicarló, que tindrà com temàtica l'arquitectura religiosa de la ciutat. El termini d'admissió de les obres finalitza el 12 de novembre. Les fotografies haurien de ser originals i inèdites i no premiades en cap altre concurs i haurien de tenir un format de 30 x 40 centímetres. Els premis van des dels 1.000 euros dels guardons tindrà lloc l'1 de desembre en el Centre Cultural Convent de Sant Francesc, en un acte que servirà també per a inaugurar l'exposició de les millors obres que s'han presentat al concurs. En l'edició de l'any passat, 53 persones van participar en el concurs, que tenia com temàtica les capelletes, balconades i escuts heràldics.

CONGRÉS COMARCAL DE LA UNIÓ DE LLAURADORS I RAMADERS DEL MAESTRAT

text NATÀLIA SANZ

La Unió de Llauradors i Ramaders ha reelegit a Enrique Simó com a secretari comarcal del Maestrat. L'acte va tenir lloc durant el novè congrés del sindicat agrícola que es va celebrar a Benicarló i al que van assistir nombrosos afiliats i representants del món agrari.

Durant la trobada es va presentar el balanç de la gestió de Simó i el seu equip al llarg dels últims quatre anys, en el qual va destacar que "s'han aconseguit tots els objectius que ens hem marcat: ha crescut el nombre d'afiliats, consolidant-nos, i som la comarca amb major nombre de sindicats, hem millorat el servei tècnic i hem estat presents en nombroses fires", entre altres avanços que la Unió ha aconseguit en aquests últims quatre anys en el Maestrat. En el costat negatiu, Simó lamentava "els preus que se'ns està pagant en temps de crisi. Volem que les administracions es posen el mono de treball, perquè els pròxims quatre anys seran decisius per al nostre sector" a l'haver d'afrontar la reforma del 2013. La nova executiva triada en el congrés incorpora per primera vegada una dona "encara que nosaltres estem oberts que vinguin totes les que vulguen", assegurava Simó. De fet, fins al moment de la votació es va demanar voluntaris per a engrossir la llista de 11 persones encapçalades per Simó i triada per unanimitat dels presents.

Tots ells tenen davant seu, a més de les reformes laborals i les lluites per aconseguir uns preus justos per als agricultors, la batalla per a erradicar els robatoris al camp. Per al nou

secretari comarcal "el problema és de la legislació, que té un forat en aquest punt". Així, detallava el cas d'un agricultor de La Jana qui, fart de patir robatoris diaris en la seua granja, va decidir muntar guàrdia en ella. D'aquesta manera va poder sorprendre als cacos, que van ser detinguts per la Guàrdia Civil i posats a disposició judicial. "I a l'endemà estaven en el carrer. Què fem llavors?" es preguntava. El novè congrés de la Unió es tancava amb un sentit homenatge al que va ser el seu secretari general durant molts anys, Joan Brusca, natural de Benicarló. Els seus companys de sindicat, amb els quals va compartir moltes hores, no van voler deixar passar l'oportunitat de recordar al que durant tants anys va guiar amb entusiasme un sector que té poques alegries diàries.

FOTO!

La verema del Setrill

Ha tingut lloc la festa de la verema de la Peña Setrill de Benicarló. El lloc de la verema va ser com els darrers anys **La Serra d'Almos** a la comarca de la Ribera d'Ebre. Es van veremar 1.500 quilos de raïm de les varietats *chirac*, *garnatxa* i *carinyena* per elaborar l'anomenat vi del Setrill a l'estil Carlón.

A la vesprada, a la seu de la Peña es van efectuar les tasques necessàries per extraure el most i iniciar així tot el trafegament que suposa l'elaboració dels vi. Cal dir també que aquest any s'han separat i preparat 200 litres per aconseguir l'afamada mistela de la Peña.

Va ser una diada profitosa per celebrar la festa del vi i de la trobada d'un estiu que ja és història amb una tardor que arriba tèrbola i curulla de dilemes.

Jaume Rolídez

Nou curs de l'escola de teatre l'Escenari

text REDACCIÓ

Està a punt de començar la catorzena temporada de L'Escenari, la primera Escola de Teatre de la nostra comarca.

Si repassem la temporada passada observem que des de l'Escenari no s'ha parat. Es podria ressaltar la col·laboració d'alumnes de l'escola en "l'Estel del Collet", així com la producció de les obres "Supertot" i "El Club dels poetes morts". Cada vegada són més els pares que troben a faltar la forma de jugar i de comunicar-se que ells van tenir en la seua infància. La poderosa i l'avasalladora influència de la televisió, els videojocs, els ordinadors... estan perjudicant, de forma molt greu, el creixement educatiu, afectiu i formatiu dels xiquets i joves. L'Escenari afavoreix el desenvolupament expressiu dels seus alumnes, una cosa que els serà realment beneficiós en la seua vida futura. Potenciar i desenvolupar, a través de jocs i exercicis especialment preparats, la imaginació, la creativitat, l'expressió corporal i verbal, és allò que se segueix demostrant del tot necessari en un món cada

vegada més mecànic i artificial. Contar contes, muntar menudes obres teatrals, jugar en grup, parlar, crear, imaginar... Afavorir la comunicació, la concentració, el compromís, la memòria, l'atenció, l'equilibri, la capacitat d'observació... Fins l'1 d'octubre, està oberta la matrícula per a les classes de teatre que comencen a partir del dia 5.

EL TRAVERSO, INSTRUMENT DE MODA

text NATÀLIA SANZ

L'educació musical a Espanya no és la mateixa que en la resta d'Europa, on fa més de 30 anys que s'investiga sobre els sons originals dels instruments musicals.

En Benicarló hi ha una escola, la primera en la província de Castelló, que està disposada a acabar amb l'avantatge que ens duen països com Holanda, on interpretar a Chopin amb instruments originals de l'època és habitual. Juanjo Villaroya, director de l'Escola Diabolus, és un jove professor de flauta traversera que duu alguns anys investigant i treballant amb instruments com el traverso barroc i renaixentista, i que ara s'ha decidit a formar a alumnes en aquesta especialitat. L'Escola Diabolus, amb seu a Benicarló i amb 12 anys d'experiència en matèria docent, incorpora enguany aquestes especialitats al considerar que "molta de la música clàssica té més sentit interpretada amb aquests instruments", com han demostrat les investigacions que s'han desenvolupat referent a això i els grups d'interpretació que han nascut a l'empara d'aquests treballs. De fet, el propi Villaroya forma part de dues de flautes que estan tenint gran èxit en els escenaris europeus gràcies al rigor del treball que realitzen. Ara, els seus alumnes podran accedir a aquests coneixements, que són només una xicoteta part de l'àmplia oferta formativa que ofereix l'escola.

Diabolus se centra en la música moderna i ha cobert importants llacunes de formació existents en la comarca del Baix Maestrat, com per exemple en guitarra elèctrica i cant. Pel que fa a aquesta última tècnica, cal destacar aquest curs

la incorporació de la professora de cant moldava Olga Culicova. A més, enguany Diabolus celebrarà el desè aniversari de la seua Escola de Teatre, que duu formant actors de tota la comarca des que va nàixer. La de Diabolus és una de les tres escoles de música concertades que existeixen a Benicarló. Villaroya no va ocultar que la crisi i les retallades de les administracions estan afectant a les escoles reconegudes i que reben ajudes del Consell, com la banda de música o el conservatori comarcal. El retall en l'ajuda oficial a la meitat és el que els ha obligat a "augmentar un poc les quotes als alumnes i a suplir amb imaginació les dificultats de funcionament", lamentava. Tot "per a no tancar i deixar als alumnes sense formació, que és algo que no ens agradaria".

BRÈTOLS

S'ha posat de moda un nou "gamberrisme", que practiquen alguns energúmens vagarosos, que es dediquen a fer patir els animals que troben a mà. Tal fou el cas d'un gat negre preciós, que aixopluguem a la nostra sènia: primer estigué dies i dies sense aparèixer i quan ho feu fou miolant desesperadament, malferit, famolenc i amb un fil ferro enrotllat pel cos. Un espectacle lamentable i resultat de la crueltat d'una colla d'impresentables, que ja ens agradaria localitzar. El pobre animal ha sobreviscut, encara que ha perdut un ull pel maltractament despietat dels agressors i manté una conducta de reserva i malfiança, fins i tot amb els qui l'assistim. I, pel què sabem, no és l'únic cas de bestialtat d'alguns pretesament "humans".

La falta de sentiments d'aquells energúmens i els seus comportaments agressius i violents –també envers els animals- diu molt poc de la nostra condició de persones i malmet l'esforç dels pares conscienciats i dels mestres amatents en formar fills i alumnes, educats en els valors del respecte i afecte cap als éssers vius i de la convivència i formes cíviques de comportar-se.

Tots –autoritats incloses- hem de prendre bona nota perquè episodis com l'exposat no es tornen a produir i els autors –brètols despietats i incívics- no resten impunes.

Mª Teresa Ferré i Pellicer

Els instituts de secundària confirmen que el curs que comença serà molt complicat per les retallades

STEPV exigeix més respecte pel sistema educatiu

Avui ha començat el curs en 371 centres de secundària, batxillerat i cicles formatius (137 a Alacant, 51 a Castelló i 183 a València). Les dades que ha pogut recollir STEPV de les enquestes que ha realitzat en 61 centres confirmen que el present curs serà molt complicat per les retallades d'unitats, professorat i programes d'atenció a la diversitat. Quant als desdoblaments en Formació Professional, la retallada serà molt menor que l'anunciada en el mes de juny i gràcies a l'alta matriculació d'alumnat (la condició per a desdoblar grups és que arriben a 30 alumnes i en molts casos els superen), la pressió dels equips directius, del professorat i dels sindicats.

Alguns aspectes a destacar són els següents:

Professorat: En el 77% dels centres enquestats falta professorat per a cobrir vacants o baixes per malaltia. El motiu és que només s'ha realitzat un acte d'adjudicació en el qual no s'han ofert totes les places. D'altra banda, la pèrdua de professorat respecte al curs passat també és generalitzada

Alumnat: Un 34% dels centres tenen un o diversos grups amb ràtios per damunt de les permeses (30 en ESO i 35 en Batxillerat) conseqüència directa de la no autorització de noves unitats per a repartir l'alumnat.

Programes d'atenció a la diversitat: Un 38% dels centres confirmen que han perdut programes d'atenció a la diversitat (especialment compensatòria, PASE, Progama de Diversificació Curricular i PROA) que tenien autoritzats fins ara. Aquesta retallada

comporta que es deixa d'atendre alumnat amb necessitats educatives especials i, a més, la pèrdua de professorat que atenia aquests programes.

Infraestructures: El 48% dels centres enquestats tenen problemes amb les instal·lacions (barracons, goteres, climatització, manca d'espais, reformes, etc.).

Formació Professional: molts cicles formatius han salvat els desdoblaments gràcies a l'augment de matriculació. Recordem que la Conselleria pretenia en juny no autoritzar cap desdoblament dels mòduls formatius que fins ara es permetien amb més de 18 alumnes. En setembre van modificar el criteri i han augmentat el nombre d'alumnes a 30 per a permetre el desdoblament. Es dona la paradoxa que, com que el nombre d'alumnes ha augmentat molts mòduls es desdoblaran perquè superen els 30 alumnes. Tanmateix queden molts mòduls que no es desdoblaran perquè s'han quedat per baix de 30 alumnes.

En resum, es confirma les previsions del Sindicat d'un inici de curs amb mancances de professorat, retallades dels programes d'atenció a la diversitat, increment de ràtios d'alumnat per damunt de la legalitat i problemes en les instal·lacions educatives.

La situació que es presenta l'actual curs escolar en secundària és, per tant, complicada. La política de retallades que ha posat en marxa la Conselleria d'Educació en res ajuda a fer front al repte de rebaixar l'índex de fracàs escolar al País Valencià. És d'agrair la professionalitat, dedicació i vocació del professorat, que està mantenint el sistema educatiu valencià, malgrat la política educativa del govern.

STEPV, 15 de setembre de 2010

A EXPOSICIÓ PÚBLICA EL PMUS

text i foto NATÀLIA SANZ

Benicarló ha tret a exposició pública el seu Pla de Mobilitat Urbana Sostenible (PMUS).

El BOP del passat dissabte va publicar oficialment l'entrada en vigor del període d'exposició pública del Pla de Mobilitat Urbana Sostenible, que té com objectiu impulsar mesures per a reduir el consum d'energia en la ciutat. Durant aquest termini, els interessats podran examinar el document i formular els suggeriments que creen convenientes dirigint-se al Departament d'Urbanisme (plaça del Doctor Pera, 4) de dilluns a divendres de 9 a 14 hores, i en la web municipal. El PMUS permetrà engegar mesures orientades a disminuir el consum d'energia programant actuacions en totes les àrees que afecten a la mobilitat del municipi, de manera que es potencien estratègies de coordinació de mitjans de transport, entre uns altres. En aquest sentit, s'establiran controls d'accés i estacionament en el nucli urbà, mesures per a potenciar el transport públic i fins i tot es fomentarà l'ús

Es calcula que s'evitarà l'emissió de 3.412 tones de CO2 a l'any.

de la bicicleta. Es calcula que amb l'engegada d'aquest pla s'evitarà l'emissió de 3.412 tones de CO2 a l'any. L'estudi, que forma part de les polítiques d'eficiència energètica que promou la Generalitat Valenciana, està pressupostat en 60.000 euros, dels quals 36.000 els aportarà l'Agència Valenciana de l'Energia i la resta, a càrrec de l'Ajuntament.

LA URBANITZACIÓ DEL CARRER DE VALÈNCIA SUPERA ELS ÚLTIMS ESCULLS

text i foto NATÀLIA SANZ

L'Ajuntament de Benicarló ha arribat a un acord per a desbloquejar el projecte d'urbanització del carrer de València en el tram entre el Passeig Marítim i el carrer del Doctor Fleming.

Les obres encara podrien tardar entre dos i tres mesos a començar. Divendres passat, després de diverses converses, es va signar finalment el conveni amb els propietaris d'un solar del carrer de València, necessari per a la urbanització del tram de carrer que va entre el Passeig Marítim i el carrer del Doctor Fleming. Aquest era un dels últims esculls per iniciar el projecte, a més de l'expropiació de la Casa de Capella, que es farà efectiva aquesta setmana, una vegada els propietaris ja han acceptat el preu fixat pel jurat Provincial d'Expropiacions. Una vegada l'Ajuntament dispose de tots els terrenys, el consistori comunicarà als veïns les corresponents quotes definitives d'urbanització i es procedirà a la licitació de l'obra, que podria començar en un termini de dos o tres mesos. La urbanització del carrer de València suposarà dotar de tots els serveis un dels trams d'aquest carrer que encara estava sense urbanitzar.

TRIANGULAR DE COMBINADAS
CATEGORIES CADET I JUVENIL

Seleccions de:

Murcia
Dissabte 25 de Setembre, 16,00 h.

Catalunya
Diumenge 26 de Setembre, 9,30 h.

Comunitat Valenciana

DIPUTACIÓ DE CASTELLÓ | BAIX MAESTRA | Benicarló més esport

Estellés també és viu a Barcelona

Fronteres

text JOAN HERAS

La iniciativa d'inspiració escocesa de Josep Lozano de commemorar el naixement de l'Estellés amb recitals poètics populars arreu dels Països Catalans també s'ha viscut a Barcelona. Jo vaig poder viure l'acte que es va fer el divendres 10 de setembre, la vigília de la diada de Catalunya, a l'Espai País Valencià. No vam poder assistir al sopar perquè les demandes van superar les previsions. Però sí que, cap a les onze de la nit, ens vam dirigir cap a un local del barri de Gràcia, ben a tocar de la plaça del Sol. El sopar ja s'havia acabat i tot era a punt pel recital popular.

A l'Espai País Valencià hi feia molta, molta calor. Una calor apegalosa, de suor espessa. Una calor d'ascensor trist que puja treballósament, entre xerrics de ferros, i amb una llum groga. Una calor que no podria ser justificada en un acte purament acadèmic de poesia ben rimada i ben aconsonantada, però sí que era una calor adient per una poesia que parla de la vida i de la mort amb tota la fúria i la tendresa que demanen.

La primera part de l'acte va anar a càrrec d'un esplèndid Feliu Ventura que contrapuntava poemes amb fragments de la veu del propi poeta. Feliu Ventura ja ens va demostrar a les Jornades que els Rodonors Invictes van fer al nostre institut Coromines el passat mes d'abril que sap dir molt bé l'Estellés. Sense estridències, sense exageracions, ens transmet el devassall de coses i d'idees que el poeta, torrencialment, ens aboca com un raig d'aigua a forta pressió. Ventura va acabar amb uns quants poemes dedicats a la seva estimada Xàtiva.

La segona part de l'acte va consistir, tal i com ja estava anunciat, a deixar el micròfon obert perquè qui ho desitgés pogués dir poemes d'Estellés o d'algun altre poeta. Cadascú, recitant o cantant, d'una manera més improvisada o més preparada, ens va oferir una mostra del seu poeta, d'allò que Estellés és per a ell. Una vintena de poemes van anar dibuixant una mostra del paisatge d'Estellés. La darrera intervenció, la del Miquel, va cantar les nostres benivolgudes rodonors invictes.

L'èxit de la convocatòria va sorprendre l'organització i aporta una mica d'oxigen per anar sobrevivint en un país, en uns països, tristos i grisos. L'acte ritual de trobar-se i compartir una

A l'Espai País Valencià hi feia molta, molta calor. Una calor apegalosa, de suor espessa. Una calor d'ascensor trist que puja treballósament, entre xerrics de ferros, i amb una llum groga.

experiència que ens emociona fa que ens sentim poble i que ens sentim vius. El fet de saber que en aquell mateix moment —o en dies anteriors— altres grups de persones d'aquest país, d'aquests països, estan fent el mateix en molts pobles i ciutats transmet una energia especial, una recàrrega de piles per anar fent coses i anar vivint amb plenitud amb aquesta nostra llengua.

Després de l'acte, una vegada vam sortir de la calor intensa del local i dels versos de l'Estellés, vam fer una cervesa a la veïna plaça del Sol on un canbrer no ens entenia en català. Acabada la cervesa, tot començant el camí cap al llit, ens vam aturar uns instants a l'indret dels Jardinetes d'aquest mateix barri on hi va viure Salvador Espriu i on, fa molts anys, un Estellés compungit va llegir versos al gran poeta i el va fer plorar. Espriu va entendre de seguida que la poesia de l'Estellés té la força de la vida i, com la vida, pot fer plorar i riure i sorprendre'ns i emocionar-nos i, potser, escandalitzar-nos.

Sens dubte, la iniciativa de fer cada any actes al voltant de la data de naixement de l'Estellés no és una idea interessant que cal consolidar sinó que, veient com han anat les coses aquest primer any, podem dir que és una realitat, una cita necessària en el nostre calendari quan el setembre arribi de nou. El ritual de la congregació al voltant d'un nom, d'unes paraules, de molts poemes i poetes té el valor i la virtut d'un combustible que, amablement, amb goig, ens empeny. Les paraules fetes poesia —de l'Estellés i de tots els poetes que ens commouen— esdevenen un fantàstic complex vitamínic que, quan es pren en comunió, augmenta el seu poder nutritiu.

El proper 4 de setembre o el dia que toqui al seu voltant ens tornarem a trobar i tornarem a acompanyar en veu baixa els qui diuen el poeta i segur que descobrirem algun text que encara no coneixiem. Potser algú ens farà descobrir altres noms, paisatges poètics fins ara desconeguts. I sempre amb la consciència que amb les paraules dites, amb els versos recitats o cantats, fem viva i necessària la nostra llengua.

ve de la pàgina anterior

Porcs i pipes

I si ja de per si és prou porc el que fan, damunt no respecten ni al personal de la neteja. Sense anar més lluny és habitual veure com el personal de la neteja va netejant davant aquests bancs i, ni per eixes, aquesta colla de brètols s'atura de llençar les crostes i bosses. Bé, i el que s'atura és per continuar una vegada ha passat l'escombriaire. A veure, amb quines ganes han de netejar aquesta gent si no han acabat de fer-ho quan ja està brut! Tanta ordenança de convivència ciutadana, tan de municipal, però de multa cap ni una. Que ací no tenim cap autoritat que fique fre a aquests comportaments incívics? No va ser el regidor de dalt (el que confon emperadors amb reis), el que la va aprovar? Doncs, com representant del Medi que és a veure si li fa uns escolteta al Marçalet i engega una campanya de neteja... però amb els municipals. A veure si no deixen ni un brètol assegut a cap banc! Què la neteja la paguem entre tots, no? Si a més d'un pare li tocaren la butxaca... ja veuríem com disminuirien les bretolades.

Allí on va triomfa

I ja que hem parlat del regidor que més sona en aquest poble no podem més que continuar amb ell. I és que "allí dóna va triomfa", com l'anunci de la San Miguel. I és que és tot un portent. No hi ha "fregao" d'aquest poble on ell no aparega i, si a més, l'alcalde no hi és, fica el turbo i embolica que fa fort. Així encara cueja tot el terrabastall que ha aconseguit amb la merda de la Mar Xica. Que si no està contaminada; que si les analítiques són "insuficients" però no cal tancar-la; que si només et banyes els peus no passa res; que amb una bandera roja, tot i que el personal de la Creu Roja ja no hi és i amb un sol espatarrant, la gent ja sap que allí no pots banyar-te; que

si ara li fico unes quantes tanques, sense cap cartell explicatiu, ja tots saben que només pots remullar-te el garrons; que si... I tot per no dir que aquella platja és la cloaca del poble i que allí la merda surt "com Pedro por su casa" i no passa res. Certament, aquest home triomfa... encara que siga a la seua manera.

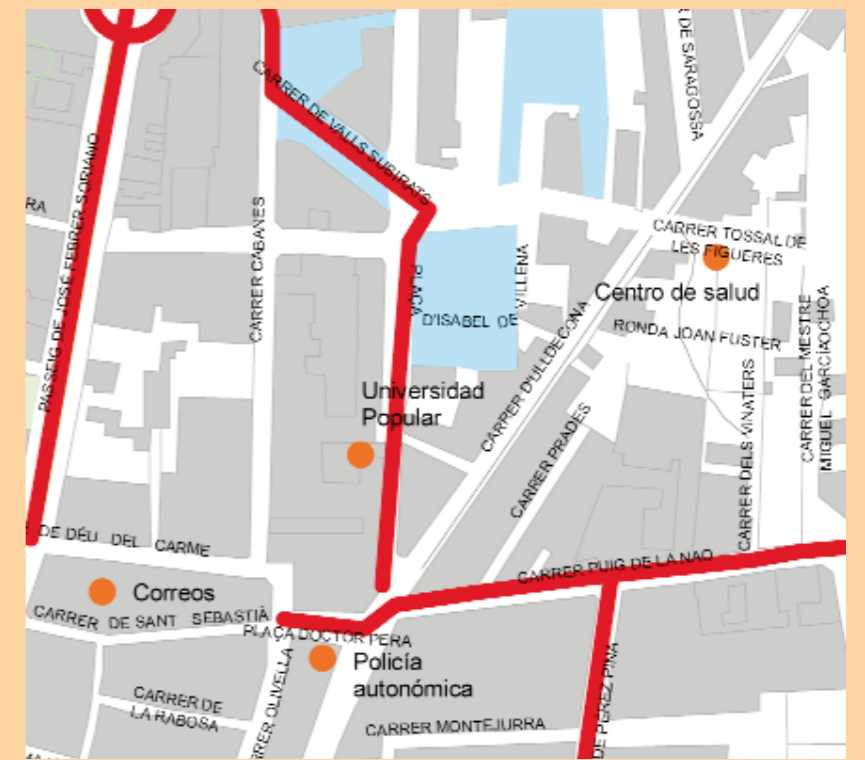
750+1

Set-cents cinquanta veus (amb aquesta una més). Una xifra que més d'un no hauria ni pensat aconseguir ni en el millor del seus somnis. I han arribat. Aquesta gent de La Veu de Benicarló tenen mèrit i, damunt, fent-ho en valencià. De bojós. Dubtem que hi haja cap setmanari íntegrament en valencià que ho haja aconseguit en tota la història de la democràcia (i d'abans i tot si ens apuren, quan la república). Ja sabem que no són sants de la devoció d'algun que altre, que els consideren com una mosca collonera que no els deixa viure en pau, però per a això està la premsa lliure i independent, per a dir les coses com són sense rascar l'esquena de ningú. La llàstima és que bones plomes que omplien el

seus fulls, tot i que de vegades en cercles íntims se'ls omple la boca de com són de valencianistes, a l'hora de la veritat es queden a casa mirant-se el melic. Una llàstima. Tot i així el nostre suport a la gent que ha ho ha fet possible. Esperem no haver d'arribar a 750 números més perquè desperten. Enhorabona!

Quina mobilitat urbana

Ja diuen que una imatge val més que 1000 paraules. Aquest trosset del mapa del Pla de Mobilitat Urbana que us presentem, al web del nostre ajuntament trobareu la resta, és un excel·lent exemple de com de malament poden arribar a fer les coses. **De cop i volta resulta que ara, en aquest Pla, ja tenim una comissaria autonòmica, desapareixen els serveis tècnics municipals d'urbanisme (que si estan funcionant a eixe mateix lloc), un nou centre de salut al carrer del Tossal de les figueres, i una nova oficina de Correus al carrer de Sant Sebastià.** Si aquest mapa (PMUS) ha de servir per alguna cosa anem apanyats.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Ajuntament treballador

Ja no sabem quantes vegades ho hem dit però ho continuarem proclamant als quatre vents tantes vegades com calga, com són de treballadors al nostre ajuntament que, fins i tot els caps de setmana, allí deuen treballar com el que més. I és que, com si no, s'ha d'entendre que cada divendres a les 10 de la nit (uns tafaners passen per allí justament a eixa hora molts divendres), els aparells d'aire condicionat i moltes llums estiguen enceses? Òbviament, no pot ser d'altra manera, allí deuen estar regidors i funcionaris, en bona comunió, fent poble, deliberant o tramitant quantes propostes siguen necessàries per el bon funcionament del nostre Benicarló. Que més dona una llum més o menys encesa, o un aparell d'aire condicionat funcionant, que més dona si el benefici és tan gran!

Ansín todos nos entineden

Com els de la casa de dalt, o del costat (estan tocant-se), que fan normatives per a protegir el castellà, l'STAS (suposem deu ser una filial del'STEPV), també s'ha apuntat a la moda. I és que tot un sindicat valencià i valencianista, *por si no lo entineden*, ara també fa els seus comunicats enganxats a la

porta de la seua seu en la llengua de Cervantes (tot i que no es veu massa bé, la imatge amb el text és ben clara). Ens haurem de felicitar perquè això vol dir que la filiació de persones de parla castellana deu anar molt en augment i, això, és tota una fita entre tant de sindicat espanyol. De tota manera, com havíem dit, sent un sindicat valencià i valencianista, tampoc els hagués costat molt ficar-ho en la nostra llengua, també, no? Compte, no és una crítica, és un suggeriment.

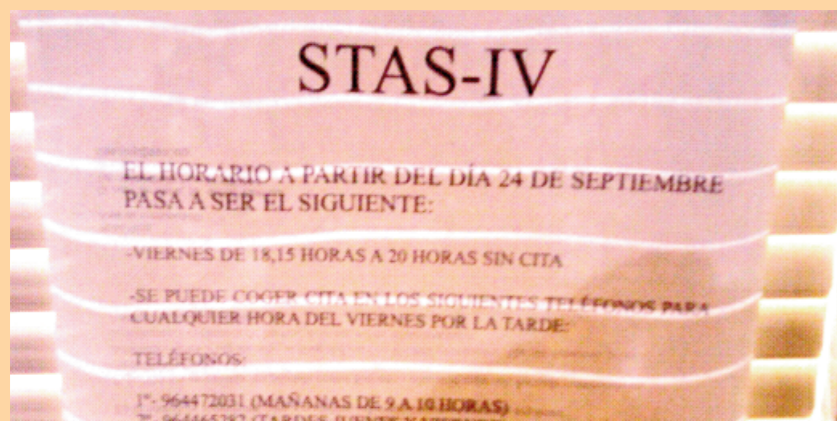
La plaga

Sembla que al nostre poble les paneroles són tota una plaga. Sense anar més lluny, l'altre dia, anaven per ací els desinsectadors eixos que contracta l'ajuntament per el control de plagues i, pel que sembla se'ls va descontrolar una. I no una sola, una darrera de l'altra. A milers, per la claveguera de davant de la CAM, sortien quan pel que sembla als desinsectadors se'ls en va anar la ma i van tirar més líquid

desinsectant del que tocava. Les cuques que s'ho van olorar i allí que van sortir totes en tropell. El tafaner que ho conta, que passava per allí, amb prou feines va poder passar sense xafar-ne cap ni una. Allò semblava El Alamein però els tancs havien canviat per paneroles. L'estesa era de collons de mico. Quatre municipals i tres operaris, xafant i tirant "flit" per tota la contornada intentaven aturar l'avançament de la plaga que s'havia estes a l'est per darrera del mercat i al nord-est pel Joan Carles I i l'Alemanys. El que diem. La batalla de l'Alamein però en versió insecte. La llàstima va ser no portar càmera de fotos. De tota manera encara avui per la zona del mercat se'n veuen de mortes i xafades.

Pipes i porcs

Que les pipes, a les de menjar ens referim, t'enceguen quan les menges no ho anem a descobrir ara. Però que també deixen un rastre, que no vegeu, per allà on passa qui les menja, doncs també. I així ens trobem que, el lloc de reunió de molts jovenelos d'aquest poble, els bancs que hi ha entre la plaça de l'emperador Carles I (que no va existir, com emperador va ser Carlos V d'Alemanya, un lapsus de qui va batejar la plaça, el nostre inclit faraó Kuen-ka), i el carrer Méndez Núñez són, habituals dels culs i peus (seuen al respall i fiquen els peus al seient), d'aquest jove personal que, en hores d'oci, i de no tant d'oci també, es peguen una fartera d'aquestes llavors que, si feren planter, podrien criar un camp de gira-sols. Compte, no ens fiquem en les propietats nutritives d'aquests fruits secs, que en són moltes, ens fiquem en el fet que amb tanta crosta de pipa i el consegüent envàs plàstic acaben deixant el terra fet un autèntic fàstic.

Lectures d'estiu (i III)

Exilis

text CARLES LLUCH

<http://elsexilis.blogspot.com>

L'estiu, que ara ja em sembla llunyà, no hagués estat el mateix sense la lectura d'un llibre sorprenent: *Viatge al fons de la nit*, de Louis-Ferdinand Céline (Edhasa). Un altre llibre "de pes", d'aquells que sols deixar per a les vacances. També feia anys que el tenia pendent, i intuïa que no era el que se'n diria una lectura "refrescant", com diuen els periodistes que ha de ser tot a l'estiu. I no, no ho era.

Novel·la publicada en 1932, la perspectiva adoptada pel narrador em va semblar inèdita. El protagonista, Ferdinand Bardamu, amb molts trets autobiogràfics de l'autor, mostra un rebuig i un fàstic absolut cap a tota la societat de la seua època. Per a ell, tot és una mentida vil i repugnant: el patriotisme, la guerra (el llibre comença amb la participació del protagonista en la Primera Guerra Mundial), l'amor, les relacions socials, el treball... I això expressat amb un llenguatge col·loquial. Bé, més que col·loquial, vulgar, fins i tot sovint groller i obscé.

No sé molt bé com devia ser rebut el llibre en la seua època, però dubto que passés indiferent. És una obra *destroyer*, que ho vol rebentar tot, i permet una lectura totalment actual. La visió de la vida humana que en resta és desencisada, escèptica, d'un nihilisme radical i lúcida. I l'obsessió per la mort, que converteix en absurd tota la resta, travessa tota la novel·la.

Vaig acabar els darrers dies que em quedaven abans de l'1 de setembre amb dues novel·les catalanes curtes. La primera, *La bogeria*, l'única novel·la de Narcís Oller, crec, que encara no havia llegit. Oller va ser el principal novel·lista en la nostra llengua del segle XIX. Vaig trobar que era la seua novel·la més "moderna", relativament parlant: és la narració del procés de demència d'un home, però sempre vist a través d'altres persones. Això fa que siga més àgil i amb més diàleg que altres obres de l'època. De fet, he decidit que la faré llegir als meus alumnes de Batxillerat quan explique aquell període. A veure què passa.

L'altra novel·la catalana va ser *L'home que es va perdre*, de Francesc Trabal (Quaderns Crema). Jo no havia llegit mai res de Trabal, un autor que, diuen, s'ha de redescobrir. És d'aquells escriptors que van destacar durant els anys vint i trenta i després foren engolits per l'exili. Aquesta novel·la té molt d'humor absurd, una mica sembla un antecedent de Pere Calders. De fet, s'hi entreveu el gust per la broma surrealista i avantguardista. Realment, em va semblar destacable, i l'autor injustament oblidat.

O siga, que l'estiu em va procurar paisatges escrits molt variats, com heu vist si heu tingut la santa paciència de llegir-ho. La feina de setembre encara no m'ha engolit del tot i he seguit llegint: Ernesto Sábato, Mary Shelley, Haruki Murakami. Però això ja surt fora de l'estiu, i us ho estalviaré, no patiu.

Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text

Còpies GRAN FORMAT

Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló

Polítics... amb merda

L'afer de la Mar Xica ha esquitxat tothom. Als que manen, Cuenca, Marcelino, i companyia, per la seua incompetència manifesta al deixar que la merda ens arribe al coll sense fer absolutament res, i a la seua oposició a dins l'ajuntament (tal volta un eufemisme vistès les declaracions d'uns i altres), PSOE i BLOC, per anar amb mantes tèbies en un assumpte de veritable salut pública. Només Esquerra ha tirat pel dret demanat la dimissió del regidor Cuenca.

Certament, l'estar, o no, a l'ajuntament, sembla condicionar als nostres representants polítics consistorials a l'oposició a l'hora de ficar el dit a la nafra en certs problemes o, fins i tot, per a demanar la dimissió pública de qui calga. No hauria de ser així doncs representen la ciutadania i per això tenen el deure d'actuar no diluint la seua responsabilitat de cap de les maneres. Si hi són, on són, és per a prendre decisions, cas contrari el millor que poden fer és anar-se'n a casa i deixar el testimoni a uns altres que tinguen més capacitat de decisió. No pot haver condicionants en el quefer públic sobre qualsevol actuació que afecta a la ciutadania.

751

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

L'assumpte de la merda a la Mar Xica no és una cosa nova, bé de lluny però, per aquesta mateixa raó, cal (calia, ja fa temps), la contundència necessària per no haver deixat que aquest problema se'ns enquistés fins el moll de l'os i ara estiguem lamentant-nos de tenir una cloaca pública on la gent s'ha estat banyant amb la connivència irresponsable de la classe política

governant i el servilisme opositor.

I és que independentment que ara arribe la depuradora, que ja seria hora (ara diuen que per allà al 2014 estarà acabada), el que ací els estem qüestionant als governants del PP és la seua actuació negligent que ha pogut ficar en perill la salut de la ciutadania a l'utilitzar subterfugis per no tancar, quan tocava, la susdita platja.

I això també va per l'oposició perquè la defensa dels drets de la ciutadania és una responsabilitat de tots, dels que governen i dels que estan a l'oposició. Demanar la dimissió de qui ha actuat negligentment, tot i saber que segurament no ho farà, també és un acte de responsabilitat... política. I cal exercitar-lo si és necessari.

EDITORIAL

laveubenicarlo@terra.es

Carxofa:

per a la gent de La Veu de Benicarló. Més de 750 números i més de 15 anys al carrer són un motiu d'alegria per els que considerem que el valencià hauria de ser una cosa normal. Tot i que per alguns siga només folklore. Esprem 750 Veus més. Li pese a qui li pese.

Panissola:

per el regidor-faraó Kuen-ka. Ja ho diu la dita, s'agafa primer a un mentider que a un coixo. I amb tantes troles que ha amollat, "las letrinas" (en castellà del seu perquè ho entenga), en que s'ha convertit la Mar Xica l'ha acabat ofegant. Sort té d'haver pogut sortir. Tot i així no hi ha res pitjor que la pudor de la merda perquè, per molt que et rentes, mai no té la pots llevar de damunt.

Fitxa de subscripció a La Veu de Benicarló

Nom	Cognoms
Domicili	
Població	CP
	Telèfon i a/e @

Se subscriu a **La Veu de Benicarló**, per l'import de **75,00 euros** (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anulació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 24 euros anuals

Forma de pagament: (1) Domiciliació (2) Transferència bancària

(1) Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 75 euros a l'Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/Sant Francesc, 95 Casal Municipal - 12.580 Benicarló)

Signatura _____ d _____ de 2011

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA
ADREÇA
NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE

Codi de compte _____

Senyors, els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de la subscripció a **La Veu de Benicarló**

(2) Transferència bancària de 75 euros (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural la Feram de Benicarló. C/C 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (cal enviar per fax al 964 47 56 98 o correu ordinari el comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament). Fins la recepció d'aquest, no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

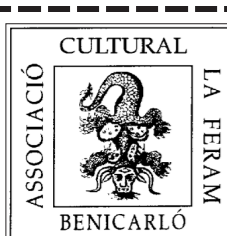
3x4 info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassó

Cultura
Món rural
Esports
Gastronomia
Classificats
Llibres

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, FEDERICA ALBORCH, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

Publicitat

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

